

Uwagi organizacyjne

Jeśli chcesz zostać współautorem musisz się zarejestrować na witrynie. Podczas rejestracji lub po niej, w polu edycji swojego profilu (Status użytkownika) zaznacz pole "Chcę być autorem artykułów GT". Rejestracja i nadanie uprawnień autora zależy od akceptacji administratora witryny.

Zasady współpracy redakcyjnej z czytelnikami

Każdy czytelnik może być dziennikarzem i współtwórcą GT, jeżeli będzie kierował się niniejszymi zasadami

1. Słownictwo i składnia muszą odpowiadać standardom osoby właściwie wychowanej. Teksty nie powinny zawierać sformułowań wulgarnych ani wyrażen o charakterze przekleństw, zaś użyte w cytatach takie wyrażenia powinny zawierać jedynie kilka liter pozwalających się domyśleć słowa (pozostałe litery zastąpione kropkami)
2. Umieszczone w portalu zapisy nie mogą zawierać wyrażen i obrazów, które mogłyby narażać prawidłowy proces wychowawczy nieletnich, w szczególności nie mogą zawierać opisów i obrazów o charakterze pornograficznym ani zbyt dosadnych i szczegółowych opisów i obrazów przedstawiających akty okrucieństwa.
3. Nie akceptujemy używania sformułowań obraźliwych, a w szczególności są wykluczone wyrażenia obraźliwe wobec narodu i religii.
4. Za wyrażenia odczytane przez czytelnika jako obraza osobista autor ponosi bezpośrednią odpowiedzialność.
5. Nie akceptujemy artykułów anonimowych autorów. Na prośbę autora możemy publikować jego artykuły podpisane wybranym przez autora pseudonimem
6. Artykuł przesłany do redakcji podlega ocenie redakcyjnej i jest przechowywany w bibliotece redakcji a następnie może być redagowany zgodnie z wymaganiami wydania. Tak zredagowany artykuł jest przesyłany do akceptacji autora. Artykuł publikowany jest po uzyskaniu zgody autora na dokonane przez redakcję zmiany.
7. Redakcja zastrzega sobie prawo do odrzucania artykułów bez podawania przyczyny.
8. Wytyczne redakcji.

Artykuł dziennikarski powinien być zwarty, dosadny, poparty faktami, jak daty, nazwiska, miejsca, musi mieć cechy bezstronności i wiarygodności. Przedstawiane fakty mogą być wsparte komentarzem autora, także krytycznym, ale z krytyką odniesioną do konkretnych wymiarów wartościujących, jak artykułach naukowych, (ale bez tej nudności i okropnego

języka). Fakty muszą być uwiarygodnione a rozważania zaznaczone jako takie, by granica między faktem a dywagacją była jasna. Jeżeli nie jest to artykuł pisany przez specjalistę od tematu, dobrze jest podeprzeć zawarte w artykule stwierdzenia odwołując się do autorytetów, np. naukowców, czy innych specjalistów z danej dziedziny. Ale gazeta to nie dokument naukowy, to forum do osobistych wypowiedzi piszących, mają prawo przedstawiać własne zdanie i nie muszą go udowadniać. Aby osiągnąć ten sposób pisanie i nie wygłupić się, autor powinien mieć wiedzę na temat, o którym pisze, jednak nie wiedzę naukowca-rzemieślnika, który w swoim rzemiośle widzi cały świat, ale wiedzę dziennikarską, krytyczną, umieć operować podstawowym ludzkim wymiarem: dobro-zło, prawda-falsz. Parafrazując słowa prof. Aleksandrowicza o zdrowiu, „poszukiwanie prawdy jest zbyt cenna rzeczą, by powierzać je tylko naukowcom”, a dziennikarz jest społecznym delegatem obarczonym misją poszukiwania prawdy. To właśnie ze względu (i wyłącznie) na tą misję przypisany jest społeczny szacunek i wsparcie dla zawodu dziennikarza. Dziennikarz nie ma „pouczać społeczeństwa”, na to jest on po prostu za głupi, on ma zdawać sprawozdanie przed czytelnikami z wykonanej misji.